

Spis treści

Wstęp	7
Rozdział I. Przekazywanie wiedzy wojskowo-technicznej przed powstaniem akademii rycerskich	11
1. Drogi zdobywania wiedzy wojskowo-technicznej	11
2. Próby utworzenia szkoły wojskowo-technicznej w Polsce do połowy XVIII w.	28
3. Przedmioty związane z techniką wojskową w szkołach wyższych i średnich	67
4. Królewskie zobowiązania w artykułach henrykowskich i pactach conventach	121
Rozdział II. Nauczanie przedmiotów matematyczno-przyrodniczych i technicznych w dobie reform Komisji Edukacji Narodowej	127
1. Szkoła Główna Koronna w Krakowie	129
2. Szkoła Główna Wielkiego Księstwa Litewskiego w Wilnie	141
3. Szkoły średnie	153
4. Podręczniki	160
5. Nauczyciele. Poziom nauczania	167
Rozdział III. Szkoły (Akademie) Rycerskie	177
1. Drezno	178
2. Lunéville	183
3. Białystok	189
4. Nieśwież – Biała Podlaska – Słuck	193
5. Warszawa – Szkoła Rycerska	216
6. Grodno	261
7. Rydzyna	271
8. Niemirów	275
9. Szkoły specjalistyczne	277
Warszawa	283

a. Główna Szkoła Artyleryczna (Szkoła Artylerii przy Korpusie Artylerii Koronnej)	283
b. Szkoła Inżynierów Koronnych	291
c. „Szkoła Inżynierska” – szkoła pontonierów	300
Wilno	304
a. Szkoła Artylerii i Szkoła Inżynierii	304
b. Szkoła Korpusu Inżynierów Litewskich	307
10. Propozycje organizacji szkolnictwa wojskowego	316
Rozdział IV. Czy istniały szkoły wojskowe w Krakowie, Kudaku i Albie pod Nieświeżem? Narodziny i trwanie legend – przegląd publikacji	321
1. Kraków	321
2. Kudak	326
3. Alba w pobliżu Nieświeża	340
4. Fascynacje morskie „Panie Kochanku”	393
Zakończenie	401
Bibliografia	405
Indeks osobowy	499